

Brussel, 9.9.2015
COM(2015) 450 final

2015/0208 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een crisisherplaatsingsmechanisme en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

In de Europese migratieagenda, die door de Europese Commissie op 13 mei 2015¹ is vastgesteld, worden maatregelen geschetst die onmiddellijk moeten worden getroffen om te reageren op de dringende en complexe uitdagingen op het gebied van migratie, alsook initiatieven die op middellange en lange termijn moeten worden genomen om te zorgen voor structurele oplossingen voor een beter beheer van migratie in al haar aspecten.

Als onderdeel van de onmiddellijke maatregelen heeft de Europese Commissie op 27 mei 2015 een voorstel aangenomen voor een besluit van de Raad tot vaststelling van voorlopige maatregelen op het gebied van internationale bescherming ten gunste van Italië en Griekenland², waardoor zij het noodstelsel bedoeld in artikel 78, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) heeft geactiveerd. Op 20 juli 2015 is de Raad tot een algemene oriëntatie over dit besluit gekomen³, waarbij personen die duidelijk internationale bescherming nodig hebben gedurende twee jaar tijdelijk en uitzonderlijk worden herplaatst van Italië en Griekenland naar andere lidstaten. De Raad moet het besluit formeel aannemen zodra het Europees Parlement zijn advies heeft uitgebracht. Dat wordt verwacht in september 2015.

Als gevolg van de ongekende en steeds grotere migratiestromen naar Italië en Griekenland en de veranderende migratieroutes van het centrale naar het oostelijke Middellandse-Zeegebied en van de westelijke Balkan naar Hongarije, heeft de Commissie [op 9 september 2015] op grond van artikel 78, lid 3, VWEU een ander voorstel voor verdere voorlopige maatregelen aangenomen om de asiële druk op Italië en Griekenland te verlichten, alsook een nieuwe maatregel ten gunste van Hongarije.

De Europese Commissie heeft ook aangekondigd dat de activering van het noodstelsel bedoeld in artikel 78, lid 3, VWEU de voorloper van een duurzame oplossing is. In dit verband heeft zij aangekondigd dat zij eind 2015 een wetgevingsvoorstel zal indienen voor een permanent herplaatsingssysteem dat moet worden geactiveerd in crisissituaties.

De algemene doelstelling van dit wetgevingsvoorstel is ervoor te zorgen dat de Unie beschikt over een robuust crisisherplaatsingsmechanisme waarmee asielcrisissen structureel en doeltreffend kunnen worden aangepakt. Dat mechanisme moet snel worden geactiveerd als een lidstaat een crisis van zulke omvang meemaakt dat zelfs goed opgezette en functionerende asielstelsels onder druk komen. Daarbij wordt rekening gehouden met de grootte van de lidstaat. Het voorgestelde herplaatsingsmechanisme is erop gericht om enerzijds in crisissituaties een eerlijke verdeling tussen de lidstaten te garanderen van de verantwoordelijkheid voor grote aantallen asielzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, en anderzijds het Dublinsysteem correct toe te passen, waarbij de rechten van personen die internationale bescherming vragen, ten volle worden gerespecteerd. Aangezien het voorstel erop gericht is een crisisherplaatsingsmechanisme in te voeren in

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 286 final.

³ 11132/15, 24 juli 2015.

Verordening (EU) nr. 604/2013 als permanent kader voor de uitvoering van herplaatsingsmaatregelen, zullen die maatregelen worden toegepast bij een specifieke crisissituatie in een bepaalde lidstaat en zullen zij per definitie tijdelijk zijn.

- **Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied**

Een allesomvattende aanpak van migratie

Het voorstel maakt deel uit van de allesomvattende en systematische aanpak van migratie waar alle instellingen van de Unie om gevraagd hebben en die de Commissie onmiddellijk na de vaststelling van de Europese migratieagenda is gaan toepassen. Zorgen voor een coherente en complementaire uitvoering van het beleid ter plaatse is van essentieel belang voor de werkzaamheid van dergelijke allesomvattende aanpak. Daarom moet het crisisherplaatsingsmechanisme, als dat nodig is in het licht van de specifieke situatie van een lidstaat, worden aangevuld met extra maatregelen ter plaatse die door die lidstaat zelf moeten worden genomen, vanaf het moment dat onderdanen van derde landen op zijn grondgebied aankomen totdat alle toepasselijke procedures zijn uitgevoerd. In het kader van de "hotspot"-aanpak die door de Commissie is voorgesteld, zullen de EU-agentschappen zorgen voor uitgebreide en gerichte steun aan lidstaten die aan de buitengrenzen worden geconfronteerd met onevenredige migratiedruk. Tot de operationele steun die met deze aanpak kan worden verstrekt, behoren registratie en screening van onregelmatige migranten, debriefing van onregelmatige migranten, asielondersteuning waarbij personen die om internationale bescherming verzoeken, door de passende asielprocedure heen worden geloodst en waarbij steun wordt verleend bij de registratie van verzoeken om internationale bescherming en het opstellen van de dossiers, meer informatie-uitwisseling en samenwerking met het oog op onderzoek naar criminele netwerken die onregelmatige migratie naar en secundaire stromen binnen de EU bevorderen, en coördinatie van terugkeeroperaties.

Door die gezamenlijke inspanning kunnen de lidstaten de migratiedruk sneller en doeltreffender aanpakken met volledige inachtneming van de grondrechten en kunnen zij hun capaciteit voor de behandeling van migratie-, asiel- en interne veiligheidsproblemen versterken.

Interactie met noodherplaatsingsregelingen op grond van artikel 78, lid 3, VWEU

Het voorstel voor een crisisherplaatsingsmechanisme moet afzonderlijk worden gezien van de voorstellen die de Commissie heeft aangenomen op grond van artikel 78, lid 3, VWEU ten gunste van een aantal lidstaten die op hun grondgebied worden geconfronteerd met een plotselinge instroom van onderdanen van derde landen.

Terwijl de maatregelen die de Commissie heeft voorgesteld op grond van artikel 78, lid 3, VWEU voorlopig zijn, introduceert het voorstel tot vaststelling van een crisisherplaatsingsmechanisme een methode waarmee in crisissituaties gedurende een tijdelijke periode kan worden vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor het onderzoek van verzoeken voor internationale bescherming in een lidstaat die met een crisis wordt geconfronteerd, zodat de verzoekers in dergelijke situaties eerlijker over de lidstaten worden verdeeld en de werking van het Dublinsysteem zelfs in tijden van crisis wordt bevorderd.

In dit voorstel zijn strikte voorwaarden opgenomen voor de activering van het crisisherplaatsingsmechanisme voor een bepaalde lidstaat, met name of de lidstaat wordt geconfronteerd met een crisissituatie die de toepassing van de Dublinverordening in gevaar

brengt als gevolg van extreme druk door een grote en onevenredige instroom van onderdanen van derde landen of staatlozen die veel van het asielstelsel vergt.

De instelling van een crisisherplaatsingsmechanisme doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de Raad om, op voorstel van de Commissie, voorlopige maatregelen vast te stellen ten gunste van een lidstaat die wordt geconfronteerd met een noodsituatie als bedoeld in artikel 78, lid 3, VWEU. De vaststelling van noodmaatregelen op grond van artikel 78, lid 3, VWEU zal relevant blijven in uitzonderlijke situaties waarin noodmaatregelen, die mogelijk een bredere migratieondersteuning omvatten, nodig zijn in het geval niet aan de voorwaarden voor de toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme is voldaan.

Mogelijke toekomstige wijzigingen van Verordening (EU) nr. 604/2013

ZOALS AANGEKONDIGD IN DE EUROPESE MIGRATIEAGENDA EN IN OVEREENSTEMMING MET DE VERPLICHTINGEN DIE VOORTVLOEIEN UIT VERORDENING (EU) NR. 604/2013, VOERT DE COMMISSIE MOMENTEEL EEN UITGEBREIDE GESCHIKTHEIDSCONTROLE VAN HET DUBLINSYSTEEM UIT DOOR EEN EMPIRISCH ONDERBOUWDE EVALUATIE VAN DE JURIDISCHE, DE ECONOMISCHE EN DE MAATSCHAPPELIJKE GEVOLGEN VAN HET SYSTEEM TE VERRICHTEN, MET INBEGRIIP VAN DE GEVOLGEN VOOR DE GRONDRECHTEN. DAT WERK ZAL DE BASIS VORMEN VOOR EEN EVENTUELE VERDERE HERZIENING VAN HET DUBLINSYSTEEM, MET NAME MET HET OOG OP EEN EERLIJKER SPREIDING VAN PERSONEN DIE OM INTERNATIONALE BESCHERMING VERZOEKEN IN EUROPA, IN ALLE OMSTANDIGHEDEN EN NIET ALLEEN IN CRISISSITUATIES.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT, EVENREDIGHEID EN GRONDRECHTEN

• Rechtsgrondslag

Dit voorstel wijzigt Verordening (EU) nr. 604/2013 en moet daarom worden aangenomen op dezelfde rechtsgrondslag, namelijk artikel 78, lid 2, onder e), van het VWEU, in overeenstemming met de gewone wetgevingsprocedure.

Het crisisherplaatsingsmechanisme in dit voorstel brengt permanente afwijkingen met zich mee die in specifieke crisissituaties moeten worden geactiveerd ten gunste van bepaalde lidstaten, met name van het beginsel van artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) nr. 604/2013, volgens welk een verzoek om internationale bescherming wordt behandeld door de lidstaat die volgens de in hoofdstuk III genoemde criteria verantwoordelijk is. In plaats van dit beginsel stelt het voorstel in welomschreven crisissituaties een verplichte verdeelsleutel in voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van verzoeken.

• Variabele geometrie

Overeenkomstig het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het VEU en aan het VWEU, kunnen het Verenigd Koninkrijk en Ierland besluiten dat zij aan de vaststelling van dit voorstel deelnemen. Zij hebben die keuze ook na de vaststelling van het voorstel.

Verordening 604/2013 is bindend voor het Verenigd Koninkrijk en Ierland omdat zij op grond van bovengenoemd protocol te kennen hebben gegeven dat zij willen deelnemen aan de vaststelling en toepassing van die verordening. De positie van deze lidstaten ten aanzien van

Verordening 604/2013 heeft geen invloed op hun positie ten aanzien van hun eventuele deelname aan deze verordening⁴.

Overeenkomstig het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het VEU en het VWEU is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling door de Raad van maatregelen uit hoofde van titel V van het VWEU (met uitzondering van "maatregelen tot bepaling van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit moeten zijn van een visum of maatregelen betreffende een uniform visummodel"). Omdat Denemarken echter op grond van een in 2006 met de EG gesloten internationale overeenkomst⁵ de huidige Dublinverordening toepast, moet het overeenkomstig artikel 3 van die overeenkomst de Commissie laten weten of het al dan niet de inhoud van de gewijzigde verordening zal toepassen.

- **Gevolgen van het voorstel voor niet-EU-lidstaten die betrokken zijn bij het Dublinsysteem**

Zoals verschillende niet-EU-lidstaten bij het Schengenacquis zijn betrokken, zo heeft de Unie ook een aantal overeenkomsten gesloten waardoor die landen ook bij het Dublin/Eurodac-acquis worden betrokken:

- de overeenkomst met IJsland en Noorwegen, gesloten in 2001⁶;
- de overeenkomst met Zwitserland, gesloten op 28 februari 2008⁷;
- het protocol met Liechtenstein, gesloten op 7 maart 2011⁸.

Om rechten en verplichtingen te creëren tussen Denemarken – dat, zoals hierboven uiteengezet, betrokken is bij het Dublin/Eurodac-acquis middels een internationale overeenkomst – en de hierboven genoemde landen, zijn nog twee instrumenten gesloten tussen de Unie en die landen⁹.

⁴ Voor dergelijke lidstaat lijkt het niet zo te zijn dat niet-deelneming aan de gewijzigde verordening de toepassing van de Dublinverordening, zoals gewijzigd, onmogelijk zou maken in de zin van artikel 4 bis van Protocol 21.

⁵ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Denemarken betreffende de criteria en instrumenten om te bepalen welke staat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat wordt ingediend in Denemarken of een andere lidstaat van de Europese Unie en "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin (PB L 66 van 8.3.2006, blz. 38).

⁶ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de criteria en de mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat, in IJsland of in Noorwegen wordt ingediend (PB L 93 van 3.4.2001, blz. 40).

⁷ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat of in Zwitserland wordt ingediend (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 5).

⁸ Protocol tussen de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat of in Zwitserland wordt ingediend (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 39).

⁹ Protocol tussen de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat of in Zwitserland wordt ingediend (gesloten op 24.10.2008, PB L 161 van 24.6.2009, blz. 8) en Protocol bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de criteria en de mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is

Overeenkomstig de drie bovengenoemde overeenkomsten accepteren de betrokken landen het Dublin/Eurodac-acquis en de ontwikkeling daarvan, zonder uitzondering. Zij nemen niet deel aan de vaststelling van besluiten die het Dublinacquis wijzigen of daarop voortbouwen (zoals dit voorstel), maar moeten de Commissie binnen een bepaalde termijn laten weten of zij de inhoud van die besluiten al dan niet aanvaarden, nadat ze zijn goedgekeurd door de Raad en het Europees Parlement. Als een besluit dat het Dublin/Eurodac-acquis wijzigt of daarop voortbouwt, door Noorwegen, IJsland, Zwitserland of Liechtenstein niet wordt aanvaard, worden de respectieve overeenkomsten beëindigd, tenzij het bij de desbetreffende overeenkomsten ingestelde gemengd comité met eenparigheid van stemmen anders besluit.

- **Subsidiariteit (voor niet-exclusieve bevoegdheden)**

Titel V van het VWEU over de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht verleent de Europese Unie bepaalde bevoegdheden op dit gebied. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, te weten indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Europese Unie kunnen worden verwezenlijkt.

Het voorstel voert een herplaatsingsmechanisme in om structureel het hoofd te kunnen bieden aan crisissituaties in de lidstaten die zijn veroorzaakt door een grote en onevenredige instroom van personen en om in tijden van crisis een eerlijke verdeling van de verantwoordelijkheid tussen de lidstaten te bereiken, waarbij van de criteria voor de verdeling van de verantwoordelijkheid in de Dublinverordening wordt afgeweken. De EU zal per definitie optreden als een lidstaat niet alleen het hoofd kan bieden aan de situatie. Bovendien is het voorstel erop gericht om te zorgen voor de correcte toepassing van het Dublinsysteem in tijden van crisis en om het probleem van secundaire stromen van onderdanen van derde landen tussen de lidstaten aan te pakken, een probleem dat van nature grensoverschrijdend is. Het staat vast dat maatregelen van individuele lidstaten niet volstaan om de gemeenschappelijke uitdagingen aan te pakken waarmee alle lidstaten op dit gebied worden geconfronteerd. Door de beginselen van solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid wordt het optreden van de EU op dit gebied van wezenlijk belang.

- **Evenredigheid**

Verordening (EU) nr. 604/2013 voorziet in haar huidige vorm niet in instrumenten waarmee situaties van extreme druk op de asielstelsels van de lidstaten kunnen worden opgelost. De verschillende financiële en operationele maatregelen waarover de Europese Commissie en het EASO beschikken om de asielstelsels van verscheidene lidstaten te ondersteunen, zijn ontoereikend gebleken om crisissituaties individueel op te lossen. Om te zorgen voor een geschikt kader voor dringende en ernstige asielsituaties, gaat intensiever EU-optreden op dit gebied niet verder dan wat nodig is voor de verwezenlijking van het doel, dat erin bestaat de situatie doeltreffend aan te pakken.

- **Grondrechten**

Door de invoering van het crisisherplaatsingsmechanisme worden de grondrechten van de asielzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, gewaarborgd

voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat, in IJsland of in Noorwegen wordt ingediend (PB L 93 van 3.4.2001).

overeenkomstig het Handvest van de grondrechten van de EU (hierna "het Handvest genoemd).

Met name wordt met dit voorstel beoogd het recht op asiel te beschermen en bescherming te bieden volgens het beginsel van *non-refoulement*, overeenkomstig de artikelen 18 en 19 van het Handvest, door de betrokken personen snelle toegang te bieden tot een passende procedure voor internationale bescherming. Door de betrokkenen over te brengen naar een lidstaat die in staat is passende opvang en integratieperspectieven te bieden, beoogt dit voorstel bovendien de menselijke waardigheid te eerbiedigen en bescherming te bieden tegen foltering en onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 4 van het Handvest. Dit voorstel strekt voorts tot bescherming van de rechten van het kind, overeenkomstig artikel 24 van het Handvest, en van het recht op de eerbiediging van het familie- en gezinsleven, overeenkomstig artikel 7 van het Handvest.

3. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

Het voorstel tot instelling van een mechanisme om asielcrisissen structureel het hoofd te bieden, wordt ingediend als gevolg van een asielcrisis in verscheidene lidstaten waardoor wordt aangetoond dat er dringende behoefte is aan een structureler systeem voor snel optreden van de Unie. Het voorstel is een vervolg op de Europese migratieagenda, waarover uitgebreid overleg is gepleegd met alle belanghebbenden.

Andere EU-instellingen en belangrijke actoren hebben hun algemene standpunt hierover al bekendgemaakt. De Europese Raad heeft zich er in zijn verklaring van 23 april 2015 toe verbonden mogelijkheden te onderzoeken voor een vrijwillige regeling voor noodherplaatsing tussen de lidstaten. In het kader van de besprekingen over de migratieagenda hebben het Europees Parlement (zitting van 19 mei 2015) en de Raad (15 juni 2015) ook van gedachten gewisseld over het herplaatsingsmechanisme. In haar verslag heeft de Commissie LIBE van het Europees Parlement de Europese Commissie verzocht een voorstel in te dienen voor een permanente herplaatsingsregeling, dat moet worden vastgesteld volgens de gewone wetgevingsprocedure¹⁰.

Het UNHCR en het maatschappelijk middenveld hebben de EU gevraagd om zich in te zetten voor meer solidariteitsinstrumenten binnen de EU en te zorgen voor een eerlijker verdeling van personen die om internationale bescherming verzoeken.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De instelling van een permanent kader voor een crisisherplaatsingsmechanisme heeft geen gevolgen voor de begroting van de EU. De budgettaire gevolgen van de activering van het kader zullen moeten worden beoordeeld in verband met de specifieke omstandigheden in bepaalde lidstaten.

5. TOELICHTING BIJ DE SPECIFIEKE BEPALINGEN VAN HET VOORSTEL

Het voorstel wijzigt Verordening (EU) nr. 604/2013 door de invoering van een crisisherplaatsingsmechanisme en de toekenning van de bevoegdheid aan de Commissie om

¹⁰ Verslag over het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van voorlopige maatregelen op het gebied van internationale bescherming ten behoeve van Italië en Griekenland, Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, rapporteur: Ska Keller (A8-0245/2015).

overeenkomstig artikel 290, VWEU handelingen vast te stellen over de toepassing en de opschorting van het mechanisme met betrekking tot een specifieke lidstaat, onder duidelijk bepaalde voorwaarden.

De volgende fundamentele elementen worden onderscheiden:

- **Voorwaarden voor de toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme met betrekking tot een lidstaat**

Voor de activering van het crisisherplaatsingsmechanisme moet de Commissie op grond van onderbouwde informatie, en met name gegevens die door het EASO en Frontex zijn verzameld, aantonen dat een lidstaat wordt geconfronteerd met een crisissituatie waardoor de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 in gevaar komt, als gevolg van extreme druk die wordt gekenmerkt door een grote en onevenredige instroom van onderdanen van derde landen of staatlozen die veel van het asielstelsel vergt. De crisissituatie moet van een dergelijke omvang zijn dat zelfs een goed opgezet en functionerend asielstelsel onder extreme druk komt, waarbij rekening wordt gehouden met de grootte van de lidstaat.

Het voorstel voorziet in duidelijke indicatoren waarmee de Commissie onder meer rekening moet houden als zij deze beoordeling maakt: het totale aantal verzoekers om internationale bescherming en het totale aantal onregelmatige binnenkomsten van onderdanen van derde landen en staatloze personen in de zes maanden vóór de vaststelling van de gedelegeerde handeling, de toename van die aantallen in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar, alsook het aantal verzoeken per hoofd van de bevolking in de lidstaat t herplaatsing in de afgelopen 18 maanden ten opzichte van het gemiddelde in de Unie.

- **Categorieën verzoekers die moeten worden herplaatst**

Voorgesteld wordt om het crisisherplaatsingsmechanisme alleen te activeren voor verzoekers die op het eerste gezicht duidelijk internationale bescherming nodig hebben en voor wie de lidstaat in een crisissituatie anders verantwoordelijk zou zijn geweest volgens de criteria van hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 604/2013. In het voorstel worden die verzoekers gedefinieerd als verzoekers met een nationaliteit waarvoor, op grond van de recentst beschikbare driemaandelijke gegevens van Eurostat voor de hele EU, het erkenningspercentage minstens 75 % bedraagt.

- **Beschrijving van het crisisherplaatsingsmechanisme**

De verzoeken van deze personen worden in het kader van het crisisherplaatsingsmechanisme behandeld door een andere lidstaat (de lidstaat van herplaatsing). In dat geval is de herplaatsingsprocedure als uiteengezet in bijlage IV van toepassing, in afwijking van de artikelen 21, 22 en 29 van Verordening (EU) nr. 604/2013.

In het voorstel wordt een eenvoudige herplaatsingsprocedure beschreven, die moet zorgen voor snelle overbrenging van de betrokken personen naar de lidstaat van herplaatsing. Elke lidstaat moet een nationaal contactpunt aanwijzen en dat bekendmaken aan de andere lidstaten en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO).

De lidstaten delen op gezette tijden, en ten minste om de drie maanden, het aantal verzoekers mee dat snel kan worden herplaatst naar hun grondgebied en alle andere relevante informatie. De lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, identificeert vervolgens met de hulp van het EASO en, indien van toepassing, van de verbindingsofficieren van andere lidstaten de individuele verzoekers die kunnen worden herplaatst en stelt de andere lidstaten voor die verzoekers naar hun grondgebied te herplaatsen. Zij moeten daarbij voorrang geven aan kwetsbare personen. Nadat de lidstaat van herplaatsing akkoord is gegaan, moet de lidstaat ten

behoefte waarvan herplaatsing plaatsvindt een formeel besluit tot herplaatsing van de verzoeker vaststellen en de verzoeker daarvan op de hoogte brengen. In het voorstel wordt gespecificeerd dat verzoekers van wie op grond van artikel 9 van Verordening (EU) nr. 603/2013 vingerafdrukken moeten worden genomen, uitsluitend mogen worden herplaatst indien dit daadwerkelijk is gebeurd. In het voorstel wordt ook bepaald dat lidstaten het recht om de herplaatsing van een verzoeker te weigeren uitsluitend behouden om redenen van nationale veiligheid of openbare orde of uitsluiting als bedoeld in de artikelen 12 en 17 van Richtlijn 2011/95/EU. In het voorstel wordt bepaald dat alle procedurele stappen zo snel mogelijk moeten worden uitgevoerd en uiterlijk twee maanden nadat de lidstaat van herplaatsing het aantal verzoekers heeft gemeld dat snel kan worden herplaatst. In geval van gerechtvaardigde praktische problemen zijn beperkte uitzonderingen mogelijk.

Het voorstel omvat specifieke waarborgen voor verzoekers die in een andere lidstaat worden herplaatst. Het voorstel voorziet in het recht om te worden geïnformeerd over de herplaatsingsprocedure, het recht om in kennis te worden gesteld van het herplaatsingsbesluit met vermelding van de precieze lidstaat van herplaatsing en het recht om te worden herplaatst bij gezinsleden in dezelfde lidstaat. De verplichting om voorrang te geven aan de belangen van het kind als vastgesteld in Verordening (EU) nr. 604/2013, blijft van toepassing wanneer de lidstaat van herplaatsing wordt gekozen. Dat houdt onder meer in dat de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, de andere lidstaten op de hoogte moet brengen als de te herplaatsen persoon een niet-begeleide minderjarige is en dat hij samen met de lidstaat die zich heeft aangeboden om de minderjarige te herplaatsen, ervoor moet zorgen dat voorafgaand aan de herplaatsing het belang van het kind wordt geëvalueerd, overeenkomstig algemene opmerking nr. 14 (2013) van het VN-comité voor de rechten van het kind, namelijk dat het belang van het kind vooropstaat¹¹.

- **Activering van het crisisherplaatsingsmechanisme**

Wanneer de Commissie vaststelt dat met betrekking tot een welbepaalde lidstaat aan de voorwaarden voor herplaatsing is voldaan, stelt zij een gedelegeerde handeling vast om de toepassing van het herplaatsingsmechanisme te activeren. Deze gedelegeerde handeling moet (a) verifiëren of er een crisissituatie heerst in de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt; (b) het aantal vanuit die lidstaat te herplaatsen personen bepalen; (c) de verdeling van die personen over de lidstaten bepalen door een verdeelsleutel toe te passen, en (d) de periode van toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme vaststellen. De gedelegeerde handeling treedt alleen in werking wanneer noch het Europees Parlement, noch de Raad binnen een termijn van maximaal een maand na de kennisgeving ervan door de Commissie bezwaar heeft gemaakt. De gedelegeerde handeling kan maximaal twee jaar van toepassing zijn.

- **Methode voor het vaststellen van het aantal te herplaatsen personen**

Het voorstel voorziet in objectieve en verifieerbare indicatoren waarmee de Commissie rekening dient te houden wanneer zij, in de context van de vaststelling van een gedelegeerde handeling ter activering van het crisisherplaatsingsmechanisme ten aanzien van een welbepaalde lidstaat, het aantal vanuit die lidstaat te herplaatsen personen bepaalt, en met name: het aantal verzoekers per hoofd van de bevolking in de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt in de 18 maanden, en in het bijzonder in de zes maanden, voorafgaand aan de vaststelling van de gedelegeerde handeling, in vergelijking met het gemiddelde van de Unie; de capaciteit van het asielstelsel van die lidstaat; en de deelname van

¹¹ http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

de lidstaat aan vorige solidariteitsinitiatieven alsook de mate waarin de lidstaat van vorige solidariteitsmaatregelen van de EU heeft gebruikgemaakt.

Voorts wordt een bovengrens voor de te herplaatsen personen vastgesteld, namelijk 40 % van het aantal verzoeken dat in die lidstaat is ingediend in de zes maanden vóór de vaststelling van de gedelegeerde handeling.

- **Specifieke regels voor het geval een lidstaat tijdelijk niet in staat is deel te nemen aan de herplaatsing van verzoekers**

Aangezien niet kan worden uitgesloten dat er zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen, is in het voorstel bepaald dat een lidstaat, binnen een maand na de inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling ter activering van de toepassing van het herplaatsingsmechanisme, de Commissie, met opgave van naar behoren gemotiveerde redenen die verenigbaar zijn met de in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie verankerde fundamentele waarden, ervan in kennis kan stellen dat hij tijdelijk niet in staat is, geheel of ten dele, voor een periode van een jaar aan de herplaatsing van verzoekers deel te nemen. De betrokken lidstaat zou in plaats daarvan een financiële bijdrage aan de begroting van de EU moeten doen ten belope van 0,002 % van het bbp ter dekking van bijstand om de inspanningen te ondersteunen die alle andere lidstaten leveren om het hoofd te bieden aan de crisissituatie en de gevolgen van de niet-deelname van de betrokken lidstaat aan de herplaatsing. In geval van gedeeltelijke deelname aan de verplaatsing, wordt dit bedrag evenredig verminderd. Dit bedrag moet als bestemmingsontvangsten worden toegewezen aan het Fonds voor asiel, migratie en integratie.

Er moet worden gewaarborgd dat de mate van solidariteit met het land in crisis, in termen van het aantal personen dat wordt herplaatst, ongewijzigd blijft. De toewijzingen die op basis van de verdeelsleutel waren gepland voor een lidstaat waarvan de Commissie een kennisgeving heeft ontvangen en geaccepteerd, moeten daarom over de overige lidstaten worden verdeeld.

In het voorstel is bepaald dat de gedelegeerde handeling ter activering van de toepassing van het herplaatsingsmechanisme in dergelijke omstandigheden wordt gewijzigd.

- **Aanvullende maatregelen die moeten worden genomen door de lidstaten ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt**

De tweezijdige beginselen van solidariteit en verantwoordelijkheid indachtig, is in het voorstel ten aanzien van de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, de verplichting opgenomen om, op de datum van inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling, aan de Commissie een routekaart te bezorgen met maatregelen om een passende implementatie van het crisisherplaatsingsmechanisme te waarborgen. Wanneer een lidstaat krachtens artikel 33, lid 3, van Verordening (EU) nr. 604/2013 door de Commissie is verzocht een actieplan voor crisisbeheersing op te stellen, dienen de maatregelen waarmee een passende implementatie van het herplaatsingsmechanisme wordt beoogd, te worden gepresenteerd in het kader van dat actieplan, dat bredere asielgerelateerde maatregelen moet omvatten die er onder meer op gericht zijn de capaciteit van het asielstelsel van die lidstaat te vergroten. Bovendien zijn in het voorstel de omstandigheden gespecificeerd waaronder de Commissie kan besluiten de toepassing van het herplaatsingsmechanisme op te schorten ten behoeve van een lidstaat die zijn verplichtingen niet kan nakomen.

Tot slot brengt het voorstel de regels in herinnering die van toepassing zijn om situaties van secundaire migratie door personen die om internationale bescherming verzoeken en personen die internationale bescherming genieten, te voorkomen en aan te pakken, en voorziet het in nieuwe regels in geval van secundaire migratie door personen die internationale bescherming genieten en die, na te zijn herplaatst, op onregelmatige wijze het grondgebied van een andere

lidstaat zijn binnengekomen en er op onregelmatige wijze verblijven. Met name is bepaald dat de lidstaat van herplaatsing een persoon terugneemt die internationale bescherming geniet en die, na te zijn herplaatst, een verzoek heeft ingediend in een andere lidstaat dan de lidstaat van herplaatsing of die zich zonder verblijfstitel ophoudt op het grondgebied van een andere lidstaat dan de lidstaat van herplaatsing.

- **Berekening van de verdeelsleutel**

1. Verdeelsleutel

a) Bevolking – wegingsfactor 40 %

b) Totaal bbp – wegingsfactor 40 %

c) Gemiddeld aantal asielaanvragen in de vorige 5 jaar per miljoen inwoners met een plafond van 30 % van de bevolking en het bbp – wegingsfactor 10 %

d) Werkloosheidspercentage met een limiet van 30 % van de bevolking en het bbp – wegingsfactor 10 %

2. Formule

$$\text{Effect bevolking}_{LS/GS} = \frac{\text{Bevolking}_{LS/GS}}{\text{Bevolking}_{EU+(32)}}$$

$$\text{Effect bbp}_{LS/GS} = \frac{\text{bbp}_{LS/GS}}{\text{bbp}_{EU+(32)}}$$

$$\text{Effect asiel}_{LS/GS} = \min \left\{ \frac{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Gemiddeld aantal (5 vorige jaren) verzoekers per miljoen inwoners}_{LS/GSi}}}{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Gemiddelde (5 vorige jaren) verzoekers per miljoen inwoners}_{S/GSi}}}, 30\%(\text{Effect bevolking}_{LS/GS} + \text{Effect bbp}_{LS/GS}) \right\}$$

$$\text{Effect werkloosheid}_{LS/GS} = \min \left\{ \frac{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Werkloosheidspercentage}_{LS/GSi}}}{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Werkloosheidspercentage}_{S/GSi}}}, 30\%(\text{Effect bevolking}_{LS/GS} + \text{Effect bbp}_{LS/GS}) \right\}$$

$$\text{Geplafonneerd quotum}_{LS/GS} = \text{Toewijzing} * (40\% \text{Effect bevolking}_{LS/GS} + 40\% \text{Effect bbp}_{LS/GS} + 10\% \text{Effect asiel}_{LS/GS} + 10\% \text{Effect werkloosheid}_{LS/GS})$$

$$\text{Restquotum}_{MS/AS} = (\text{Toewijzing} - \sum_{i=1}^{32} \text{Geplafonneerd quotum}_{LS/GSi}) * (50\% \text{Effect bevolking}_{LS/GS} + 50\% \text{Effect bbp}_{LS/GS})$$

$$\text{Definitieve toewijzing quotum}_{i \in MS} = \text{Geplafonneerd quotum}_{i \in MS} + \text{Restquotum}_{i \in MS}$$

$$\text{Definitief aandeel}_{LS/GS} (\text{de-factoverdeelsleutel}) = \frac{\text{Definitieve toewijzing quotum}_{LS/GS}}{\text{Toewijzing}} * 100\%$$

3. Berekening

De simulatie hieronder is bedoeld om te laten zien hoe de toewijzing van 120 000 verzoekers aan een land X wordt berekend als alle lidstaten en geassocieerde staten (EU+) deelnemen.

(a) Bevolking

Om het effect van het bevolkingscriterium op de verdeelsleutel te berekenen, wordt het aantal inwoners van land X gedeeld door het aantal inwoners van alle 28 lidstaten en 4 geassocieerde staten (EU+ = 32).

Voorbeeld:

Bevolking van land X: 4 625 885; de som van de EU+-bevolking: 521 959 960

$$\text{Bevolkingseffect}_x = \frac{4.625.885}{521.959.960} = 0,89 \%$$

Het effect van het bevolkingscriterium op de verdeelsleutel voor land X is 0,89 %.

(b) Totaal bbp

Om het effect van het criterium van het totale bbp op de verdeelsleutel te berekenen, wordt het totale bbp van land X gedeeld door de som van het totale bbp van alle 28 lidstaten en 4 geassocieerde staten (EU+ = 32).

Voorbeeld:

Totaal bbp van land X (in miljoen EUR): 185 411; De som van het totale bbp van de EU+ (in miljoen EUR): 14 854 924

$$\text{Bbp-effect}_x = \frac{185.411,7}{14.854.924} = 1,25 \%$$

Het effect van het bbp-criterium op de verdeelsleutel voor land X is 1,25 %.

(c) Gemiddeld aantal asielaanvragen in de vorige 5 jaar per miljoen inwoners met een plafond van 30 % van het effect van de bevolking en het bbp – wegingsfactor 10 %

(Invers effect)

Het effect van de asielaanvragen op de verdeelsleutel is omgekeerd evenredig, d.w.z. des te hoger het aantal asielaanvragen, des te lager de factor.

Om te voorkomen dat dit criterium een disproportioneel effect op de volledige verdeelsleutel heeft, wordt een plafond toegepast waarbij de waarde van het effect van de asielaanvragen niet meer kan bedragen dan 30 % van de som van het effect van de bevolking en het bbp.

Voorbeeld:

Gemiddeld aantal asielaanvragen in 5 jaar per miljoen inwoners in land X: 287 land X:

$$287, \text{ inverse waarde: } \frac{1}{287} = 0,00348.$$

De som van het gemiddelde aantal asielaanvragen in de afgelopen 5 jaar per miljoen inwoners voor de gehele EU+ (inverse waarde): 0,14831

$$\text{Asieffect}_x = \frac{\frac{1}{287}}{0,14831} = \frac{0,00348}{0,14831} = \underline{2,35 \%}$$

$$\text{Plafond}_x = 30 \% (0,89 \% (\text{bevolkingseffect}) + 1,25 \% (\text{bbp-effect})) = \underline{0,64 \%}$$

Het werkelijke effect van het asielaanvragencriterium voor land X is 2,35 %, maar voor de berekening van de verdeelsleutel wordt de waarde van het plafond (0,64 %) toegepast.

(d) Werkloosheidspercentage met een plafond van 30 % van het effect van de bevolking en het bbp – wegingsfactor 10 %

Zoals in het geval van het asielaanvragencriterium, is het effect van het werkloosheidspercentage op de verdeelsleutel omgekeerd evenredig, d.w.z. des te hoger het werkloosheidspercentage, des te lager de factor. Om te voorkomen dat dit criterium een disproportioneel effect op de volledige verdeelsleutel heeft, wordt een plafond toegepast waarbij de waarde van het effect van het werkloosheidspercentage niet meer kan bedragen dan 30 % van de som van het effect van de bevolking en het bbp.

Voorbeeld:

Werkloosheidspercentage in land X: 11,3%, inverse waarde: $\frac{1}{11,3} = 0,0884955$

De som van alle werkloosheidspercentages in de EU+ (inverse waarde): 4,345698

Effect werkloosheidspercentage $x = \frac{0,0884955}{4,345698} = \underline{2,04\%}$

Plafond van 30 % $x = \underline{0,64\%}$

Het werkelijke effect van het werkloosheidspercentagecriterium voor land X is 2,04 %, maar de waarde van het plafond (0,64 %) wordt toegepast voor de berekening van de verdeelsleutel.

(e) Geplafonneerde toewijzing van 120 000 verzoeken voor land X

Voorbeeld:

Toewijzing $x = 120\ 000 * (40\% \text{ bevolkingseffect } (0,89\%) + 40\% \text{ bbp-effect } (1,25\%) + 10\% \text{ asielaanvrageneffect (geplafonneerd)} - 0,64\% + 10\% \text{ werkloosheidspercentage-effect (geplafonneerd)} - 0,64\%) = 1\ 178$

Geplafonneerde toewijzing voor land X: 1 178

(f) Toewijzing van de resterende plaatsen

Als gevolg van het plafond blijft er een aantal plaatsen over dat moet worden toegewezen. De verdeling van die plaatsen wordt voor een gegeven land gebaseerd op het effect van de bevolking en van het bbp (50 % / 50 %). Het aantal resterende plaatsen wordt vervolgens opgeteld bij de geplafonneerde toewijzing.

Voorbeeld:

Geplafonneerde toewijzing voor land X: 1 178;

De som van de geplafonneerde toewijzingen voor de gehele EU+: 102 801;

Resterende plaatsen die nog moeten worden toegewezen: 17 199

Resterende plaatsen $x = 17\ 199 * (50\% \text{ bevolkingseffect} + 50\% \text{ bbp-effect}) = 17\ 199 * 1,07\% = \underline{184}$

De definitieve toewijzing van verzoekers voor land X is 1 362, en de verdeelsleutel is 1,13 %.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een crisisherplaatsingsmechanisme en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 78, lid 2, onder e),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 worden instrumenten vastgesteld om op basis van in Hoofdstuk III ervan neergelegde objectieve criteria te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.
- (2) Overeenkomstig artikel 80 van het Verdrag dienen aan het beleid van de Unie op het gebied van grenscontroles, asiel en immigratie en de uitvoering daarvan de beginselen van solidariteit en billijke verdeling van de verantwoordelijkheid tussen de lidstaten ten grondslag te liggen en dienen de handelingen van de Unie die op dat gebied worden vastgesteld, passende bepalingen voor de toepassing van dit beginsel te bevatten.
- (3) Door situaties van extreme druk op het asielstelsel van een lidstaat kan de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 in gevaar komen. Deze verordening voorziet weliswaar in een proces van vroegtijdige waarschuwing, paraatheid en beheersing van asielcrises, maar staat niet toe dat in dergelijke situaties van de verantwoordelijkheidscriteria kan worden afgeweken. Ter bevordering van een

evenwichtige verdeling van de inspanningen van de lidstaten voor het aanpakken van deze crisissituaties, en om te zorgen voor een snelle toegang tot de procedures voor het verlenen van internationale bescherming, moet derhalve een crisismechanisme worden vastgesteld voor de herplaatsing van verzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben. De toepassing van herplaatsingsmaatregelen ten aanzien van een bepaalde lidstaat mag geen afbreuk doen aan de mogelijkheid om gelijktijdig artikel 33, lid 3, van deze verordening op dezelfde lidstaten toe te passen. Artikel 33, lid 3, van deze verordening is geen voorwaarde voor de toepassing van de herplaatsingsmaatregelen.

- (4) De toepassing van herplaatsingsmaatregelen ten aanzien van een bepaalde lidstaat mag geen afbreuk doen aan de mogelijkheid voor de Raad om op grond van artikel 78, lid 3, voorlopige maatregelen vast te stellen op voorstel van de Commissie in geval van een noodsituatie in een lidstaat die het gevolg is van een plotselinge toestroom van onderdanen van derde landen.
- (5) Het crisisherplaatsingsmechanisme moet worden gezien in de context van een breder pakket van maatregelen die de lidstaten mogelijk moeten nemen om een doelmatig migratiebeleid te waarborgen, onder meer op het gebied van eerste opvang en terugkeer van onderdanen van derde landen die niet het recht hebben zich op het grondgebied van de lidstaten op te houden overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2008/115/EG ("hotspots").
- (6) De Commissie voert momenteel een alomvattende evaluatie van de Dublinverordening uit die zou kunnen leiden tot een bredere herziening van het Dublinsysteem.
- (7) Het is de bedoeling een duidelijk en werkbaar herplaatsingssysteem in te voeren dat uitgaat van een drempelwaarde die overeenstemt met het gemiddelde percentage, over de Unie genomen, dat beslissingen tot verlening van internationale bescherming in procedures in eerste aanleg, zoals door Eurostat gedefinieerd, uitmaken van het totale aantal beslissingen in eerste aanleg over verzoeken om internationale bescherming in de Unie, op basis van de meest recente beschikbare statistieken. Aan de ene kant zou de drempelwaarde zo veel mogelijk moeten waarborgen dat alle verzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, in staat worden gesteld om hun rechten op bescherming snel en volledig uit te oefenen in de lidstaat van herplaatsing. Aan de andere kant zou de drempelwaarde zo veel mogelijk moeten voorkomen dat verzoekers die waarschijnlijk een negatieve beslissing op hun verzoek zullen krijgen, worden herplaatst in een andere lidstaat en zo hun verblijf in de Unie onterecht kunnen verlengen. Op basis van de laatste beschikbare geactualiseerde Eurostat-kwartaalgegevens voor beslissingen in eerste aanleg, moet een drempel van 75 % worden gebruikt.
- (8) Herplaatsing van verzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, moet plaatsvinden op basis van de formule voor een verdeelsleutel die in bijlage III is opgenomen. De voorgestelde verdeelsleutel moet worden vastgesteld op basis van a) de omvang van de bevolking (wegingsfactor 40 %), b) het totale bbp (wegingsfactor 40 %), c) het gemiddelde aantal asielaanvragen per miljoen inwoners in de periode 2010-2014 (wegingsfactor 10 %, met een plafond van 30 % van het effect van de bevolking en het bbp, om te voorkomen dat dat criterium een te sterke weerslag zou hebben op de totale verdeling) en d) het werkloosheidscijfer (wegingsfactor 10%, met een plafond van 30 % van het effect van de bevolking en

het bbp, om te voorkomen dat dat criterium een te sterke weerslag zou hebben op de totale verdeling).

- (9) Indien, in uitzonderlijke omstandigheden, een lidstaat de Commissie met opgave van gegronde redenen die verenigbaar zijn met de fundamentele waarden van de Unie zoals vastgelegd in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in kennis stelt van het feit dat hij tijdelijk niet in staat is om volledig of gedeeltelijk deel te nemen aan de herplaatsing van verzoekers, voor een periode van één jaar, moet hij in plaats daarvan een financiële bijdrage leveren aan de EU-begroting die 0,002 % van het bbp bedraagt, ter dekking van bijstand ter ondersteuning van de inspanningen van alle andere lidstaten om het hoofd te kunnen bieden aan de crisissituatie en de gevolgen van de niet-deelneming van deze lidstaat aan de herplaatsing. In geval van gedeeltelijke deelname aan de herplaatsing moet dat bedrag evenredig worden verlaagd. Dat bedrag moet als bestemmingsontvangsten aan het Fonds voor asiel, migratie en integratie worden toegewezen.
- (10) Gewaarborgd moet worden dat niet getornd wordt aan de mate van solidariteit met de lidstaat die met een crisissituatie wordt geconfronteerd, wat betreft het aantal te herplaatsen personen. Daarom moeten de toewijzingen in het kader van de verdeelsleutel die waren voorzien voor een lidstaat waarvan de Commissie een kennisgeving heeft aanvaard, herverdeeld worden onder de overige lidstaten.
- (11) Er dient op te worden toegezien dat een snelle herplaatsingsprocedure wordt ingesteld en dat de uitvoering van de herplaatsingsprocedure gepaard gaat met nauwe administratieve samenwerking tussen de lidstaten en operationele steun van het EASO.
- (12) Tijdens de gehele herplaatsingsprocedure, totdat de overbrenging van de verzoeker is voltooid, dient rekening te worden gehouden met de nationale veiligheid en de openbare orde. Met volledige inachtneming van de grondrechten van de verzoeker, met inbegrip van de relevante regels inzake gegevensbescherming, dient een lidstaat, wanneer hij redelijke gronden heeft om een verzoeker als een gevaar voor de nationale veiligheid of openbare orde te beschouwen, de andere lidstaten daarvan in kennis te stellen.
- (13) Wanneer wordt beslist welke verzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben, worden herplaatst uit de lidstaat ten behoeve waarvan de herplaatsing plaatsvindt, moet voorrang worden gegeven aan kwetsbare verzoekers, zoals bedoeld in de artikelen 21 en 22 van Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad¹². De bijzondere behoeften van verzoekers, waaronder die op gezondheidsgebied, dienen daarbij primair in overweging te worden genomen. Het belang van het kind dient altijd voorop te staan.
- (14) De integratie van verzoekers die duidelijk internationale bescherming nodig hebben in de ontvangende samenleving, is de hoeksteen van een goed werkend gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Daarom moet bij de beslissing in welke specifieke lidstaat verzoekers worden herplaatst, in het bijzonder rekening worden gehouden met de specifieke kwalificaties en kenmerken van de betrokken verzoekers, zoals hun talenkennis en andere individuele indicaties op basis van aangetoonde culturele, sociale of familiebanden, die hun integratie in de lidstaat van

¹² Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 96).

herplaatsing zouden kunnen bevorderen. Bij bijzonder kwetsbare verzoekers moet in overweging worden genomen of de lidstaat van herplaatsing die verzoekers passende steun kan bieden en moet een billijke verdeling van deze verzoekers over de lidstaten worden verzekerd. Met inachtneming van het beginsel van non-discriminatie kunnen lidstaten van herplaatsing hun voorkeuren voor verzoekers aangeven, op basis van de bovenstaande informatie. Met deze gegevens kunnen de lidstaten ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, in overleg met het EASO en in voorkomend geval met verbindingsfunctionarissen, lijsten opstellen van mogelijke verzoekers die voor herplaatsing naar die lidstaat in aanmerking komen.

- (15) De aanwijzing van verbindingsfunctionarissen in de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, moet de doeltreffende uitvoering van de herplaatsingsprocedure vergemakkelijken, onder meer wat betreft de zorgvuldige selectie van de te herplaatsen verzoekers, rekening houdende met in het bijzonder hun kwetsbaarheid en hun kwalificaties. Zowel wat betreft de aanwijzing van verbindingsfunctionarissen in de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, als wat betreft het uitvoeren van hun taken, moeten de lidstaat van herplaatsing en de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, alle relevante informatie uitwisselen en gedurende de hele herplaatsingsprocedure nauw blijven samenwerken.
- (16) Er dienen maatregelen te worden getroffen ter voorkoming van secundaire stromen van herplaatste personen vanuit de lidstaat van herplaatsing naar andere lidstaten. Met name dienen de verzoekers te worden gewezen op de gevolgen van irregulier verder reizen binnen de lidstaten en op het feit dat, als de verantwoordelijke lidstaat hun internationale bescherming verleent, zij uitsluitend in die lidstaat de rechten hebben die verbonden zijn aan de internationale bescherming.
- (17) Teneinde secundaire stromen van begunstigden van internationale bescherming te voorkomen, moeten de lidstaten de begunstigden ook inlichten over de voorwaarden waaronder zij legaal een andere lidstaat kunnen binnenkomen en er kunnen verblijven, en moeten de lidstaten meldingsverplichtingen kunnen opleggen. Om ervoor te zorgen dat personen die internationale bescherming genieten en die een andere lidstaat dan de lidstaat van herplaatsing zijn binnengekomen zonder te voldoen aan de voorwaarden voor verblijf in die andere lidstaat, door de lidstaat van herplaatsing worden teruggenomen, is het voorts noodzakelijk personen die internationale bescherming genieten en die zijn herplaatst, onder het toepassingsgebied van deze verordening te laten vallen.
- (18) Voorts dient de harmonisatie van de opvangvoorzieningen onder de lidstaten, overeenkomstig de doelstellingen van Richtlijn 2013/33/EU, ertoe bij te dragen dat het ontstaan van secundaire stromen van verzoekers om internationale bescherming als gevolg van de uiteenlopende opvangvoorzieningen wordt beperkt. Teneinde dezelfde doelstelling te verwezenlijken, dienen de lidstaten zich te beraden op de invoering van een meldingsplicht en te overwegen verzoekers om internationale bescherming materiële opvangvoorzieningen te bieden, waaronder - bij uitsluiting in natura - huisvesting, voedsel en kleding, alsmede, indien van toepassing, ervoor te zorgen dat verzoekers rechtstreeks worden overgedragen aan de lidstaat van herplaatsing. Ook mogen de lidstaten tijdens de periode van behandeling van verzoeken om internationale bescherming, als bepaald in het Schengenacquis, behalve om ernstige humanitaire redenen, de verzoekers geen nationale reisdocumenten verstrekken noch andere, bijvoorbeeld financiële, voordelen bieden

die hun irreguliere verplaatsing naar andere lidstaten in de hand kunnen werken. Indien een verzoeker zich irregulier verplaatst naar een andere lidstaat, dient hij teruggestuurd te worden naar de lidstaat van herplaatsing.

- (19) Teneinde snel het hoofd te kunnen bieden aan crisissituaties die het gevolg zijn van extreme migratiedruk op het asielstelsel van bepaalde lidstaten, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om, overeenkomstig artikel 290 VWEU, handelingen vast te stellen, onder meer wat betreft de toepassing van herplaatsingsmaatregelen ten aanzien van een bepaalde lidstaat alsook wat betreft de opschorting van de toepassing van deze maatregelen.
- (20) Bij de uitoefening van haar bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen beperkt de Commissie zich ertoe te verifiëren of de herplaatsingsvoorwaarden zijn vervuld alsook de andere elementen waarin artikel 33(a), lid 4, en artikel 33(d), lid 2, van deze verordening voorzien. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad.
- (21) *[Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, hebben deze lidstaten te kennen gegeven dat zij wensen deel te nemen aan de vaststelling en toepassing van deze verordening.]*

OF

- (21) *[Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, en onverminderd artikel 4 van dat Protocol, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaten.]*

OF

- (21) *[Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt het Verenigd Koninkrijk niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaat.]*

- (22) *Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, heeft Ierland (bij brief van ...) laten weten te willen deelnemen aan de vaststelling en toepassing van deze verordening.]*

OF

- (21) *[Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, heeft het Verenigd Koninkrijk (bij brief van ...) laten weten te willen deelnemen aan de vaststelling en toepassing van deze verordening.*
- (22) *Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt Ierland niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaat.]*
- (22) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.
- (23) Verordening (EU) nr. 604/2013 dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) nr. 604/2013 wordt als volgt gewijzigd:

- (24) In artikel 2 worden de volgende bepalingen toegevoegd:
- "o) "herplaatsing": de overbrenging van een verzoeker van het grondgebied van de lidstaat die volgens de criteria van hoofdstuk III van deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn of haar verzoek om internationale bescherming ("de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt") naar het grondgebied van de lidstaat van herplaatsing;
- p) "lidstaat van herplaatsing": de lidstaat die overeenkomstig deze verordening verantwoordelijk wordt voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker, nadat deze werd herplaatst naar het grondgebied van die lidstaat."
- (25) Aan artikel 4, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:
- "g) indien van toepassing, de herplaatsingsprocedure bedoeld in deel VII van hoofdstuk VI."
- (26) Aan artikel 18, lid 1, wordt de volgende bepaling toegevoegd:
- "e) een persoon die internationale bescherming geniet, die na te zijn herplaatst, in een andere lidstaat dan de lidstaat van herplaatsing een verzoek heeft ingediend of die zich

zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat dan de lidstaat van herplaatsing, op de in de artikelen 23, 24, 25 en 29 bepaalde voorwaarden terug te nemen."

(27) Aan hoofdstuk VI wordt het volgende deel VII toegevoegd:

"DEEL VII

Crisisherplaatsingsmechanisme

Artikel 33 bis

Crisisherplaatsingsmechanisme

1. Wanneer de Commissie op grond van onderbouwde informatie, en met name gegevens die krachtens Verordening (EU) nr. 439/2010 door het EASO en door het bij Verordening (EG) nr. 2007/2004* opgerichte Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen zijn verzameld, aantoon dat een lidstaat wordt geconfronteerd met een crisissituatie waardoor de toepassing van deze verordening in gevaar komt als gevolg van extreme druk die wordt gekenmerkt door een grote en onevenredige instroom van onderdanen van derde landen of staatlozen die veel van het asielstelsel van die lidstaat vergt, wordt het in lid 2 bedoelde crisisherplaatsingsmechanisme toegepast ten behoeve van die lidstaat.

2. In het kader van het crisisherplaatsingsmechanisme wordt een aantal verzoeken om internationale bescherming door de lidstaat van herplaatsing behandeld, in afwijking van het in artikel 3, lid 1, neergelegde beginsel dat een verzoek wordt behandeld door de lidstaat die volgens de in hoofdstuk III genoemde criteria verantwoordelijk is. Bovendien gelden de nadere procedurele bepalingen die in bijlage IV zijn vastgesteld, in afwijking van de artikelen 21, 22 en 29.

3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 45 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme ten behoeve van een lidstaat.

4. In de in lid 3 bedoelde gedelegeerde handelingen:

- (a) gaat de Commissie na of er sprake is van een in lid 1 bedoelde crisissituatie in de lidstaat ten behoeve waarvan de herplaatsing plaatsvindt,
- (b) stelt de Commissie het aantal personen vast die uit die lidstaat moeten worden herplaatst,
- (c) stelt de Commissie de spreiding van deze personen over de lidstaten vast door toepassing van de formules voor een verdeelsleutel als bedoeld in artikel 33 ter, en
- (d) stelt de Commissie de termijn vast voor de toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme.

5. Wanneer de Commissie nagaat of er sprake is van een crisissituatie als bedoeld in lid 4, onder a), toont de Commissie aan dat de omvang van de crisis dermate groot is dat zelfs een goed opgezet asielstelsel dat werkt volgens alle relevante aspecten van het acquis van de Unie inzake asiel onder extreme druk komt te staan, en houdt zij onder meer rekening met de grootte van de betrokken lidstaat.

Bij deze beoordeling houdt de Commissie onder meer rekening met het totale aantal verzoekers om internationale bescherming en het totale aantal irreguliere binnenkomsten van

onderdanen van derde landen en staatloze personen in de zes maanden vóór de vaststelling van de gedelegeerde handeling, de toename van die aantallen in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar, alsook het aantal verzoeken per hoofd van de bevolking in de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, in de afgelopen 18 maanden ten opzichte van het gemiddelde van de Unie.

6. Om het aantal te herplaatsen personen te bepalen als bedoeld in lid 4, onder b), houdt de Commissie met name rekening met:

- (a) het aantal verzoekers om internationale bescherming per hoofd van de bevolking in de lidstaat ten behoeve waarvan de herplaatsing plaatsvindt, in de 18 maanden, en in het bijzonder in de zes maanden voorafgaand aan de vaststelling van de gedelegeerde handeling ten opzichte van het gemiddelde van de Unie,
- (b) de capaciteit van het asielstelsel van die lidstaat, en
- (c) de deelname van de lidstaat aan voorgaande solidariteitsinitiatieven alsmede de mate waarin de lidstaat voordeel heeft genoten van eerdere solidariteitsmaatregelen van de EU.

Het aantal te herplaatsen personen mag niet meer bedragen dan 40 % van het aantal verzoeken dat bij die lidstaat is ingediend in de zes maanden voorafgaand aan de vaststelling van de gedelegeerde handeling.

Artikel 33 ter

Verdeelsleutel

- 4. De herplaatsing vindt plaats volgens de formule voor een verdeelsleutel die in bijlage III is vastgesteld.
- 5. In uitzonderlijke omstandigheden kan een lidstaat de Commissie binnen een maand na de inwerkingtreding van de in artikel 33 bis, lid 3, bedoelde gedelegeerde handeling, met opgave van gegronde redenen die verenigbaar zijn met de fundamentele waarden van de Unie zoals vastgelegd in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in kennis stellen van het feit dat hij tijdelijk niet in staat is om volledig of gedeeltelijk deel te nemen aan de herplaatsing van verzoekers uit de lidstaat ten behoeve waarvan de herplaatsing plaatsvindt. De Commissie beoordeelt de opgegeven gronden en richt een besluit tot de betrokken lidstaat. Wanneer de Commissie van oordeel is dat er gegronde redenen zijn voor de kennisgeving, wordt de lidstaat voor een periode van een jaar vrijgesteld van zijn verplichting om deel te nemen aan de herplaatsing van verzoekers en dient hij een financiële bijdrage te leveren aan de EU-begroting die 0,002 % van het bbp bedraagt; in geval van gedeeltelijke deelname aan de herplaatsing wordt dat bedrag evenredig verlaagd. Deze bijdrage wordt gebruikt voor de financiering van de bijstand ter ondersteuning van de inspanningen van alle andere lidstaten om het hoofd te bieden aan de crisissituatie en de gevolgen van de niet-deelname van deze lidstaat aan de herplaatsing overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EU) nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie, tot wijziging van Beschikking 2008/381/EG van de Raad en tot intrekking van Beschikkingen nr. 573/2007/EG en nr. 575/2007/EG van

het Europees Parlement en de Raad en Beschikking 2007/435/EG van de Raad¹³. Deze bijdragen vormen bestemmingsontvangsten als bedoeld in artikel 21, lid 4, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002¹⁴.

De Commissie wijzigt de in artikel 33 bis, lid 3, bedoelde gedelegeerde handeling met het oog op de herverdeling van de toewijzingen in het kader van de verdeelsleutel die waren voorzien voor elke lidstaat waarvan de Commissie een kennisgeving heeft aanvaard als bedoeld in de eerste zin van dit lid, onder de overige resterende lidstaten, overeenkomstig de formule voor een verdeelsleutel die in bijlage III is vastgesteld.

6. De deelname van een lidstaat aan de herplaatsing overeenkomstig de verdeelsleutel wordt opgeschort indien de betrokken lidstaat een lidstaat is ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt.

Artikel 33 quater

Toepassingsgebied van het crisisherplaatsingsmechanisme

1. Herplaatsing is alleen mogelijk voor verzoekers die hun verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in een lidstaat die geconfronteerd wordt met een crisissituatie als bedoeld in artikel 33 bis, lid 1, en wanneer die lidstaat anders verantwoordelijk zou zijn op grond van de in hoofdstuk III genoemde criteria om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.
2. Herplaatsing is alleen mogelijk voor verzoekers die een nationaliteit bezitten waarvoor, volgens de laatste beschikbare bijgewerkte driemaandelijke gemiddelden die door Eurostat voor de gehele Unie zijn vastgesteld, geldt dat 75 % of meer van de verzoeken om internationale bescherming als bedoeld in hoofdstuk III van Richtlijn 2013/32/EU heeft geleid tot een besluit tot verlening van internationale bescherming in eerste aanleg. Voor staatloze personen wordt rekening gehouden met het land waar deze vroeger gewoonlijk verbleven. Er wordt alleen rekening gehouden met driemaandelijke bijwerkingen in het geval van verzoekers die niet reeds zijn geïdentificeerd als verzoekers die overeenkomstig punt 3 van bijlage IV zouden kunnen worden herplaatst.

Artikel 33 quinquies

Aanvullende maatregelen die moeten worden genomen door de lidstaten ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt

1. Lidstaten ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, presenteren de Commissie op de datum van inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling als bedoeld in artikel 33, bis, lid 3, een routekaart met maatregelen om een passende implementatie van het crisisherplaatsingsmechanisme te waarborgen. Indien van toepassing worden deze maatregelen voorgesteld als onderdeel van een actieplan voor crisisbeheersing

¹³ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 168.

¹⁴ PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1.

overeenkomstig artikel 33, lid 3. Lidstaten ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, geven volledig uitvoering aan deze maatregelen.

2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 45 een gedelegeerde handeling vast te stellen om de toepassing van het crisisherplaatsingsmechanisme ten behoeve van een lidstaat op te schorten wanneer de lidstaat ten behoeve waarvan herplaatsing plaatsvindt, de in lid 1 bedoelde verplichtingen niet nakomt. De Commissie biedt de betrokken lidstaat eerst de mogelijkheid om zijn standpunten kenbaar te maken. Een dergelijke opschorting heeft geen gevolgen voor de overdracht van verzoekers die aanhangig is na de goedkeuring van de lidstaat van herplaatsing overeenkomstig punt 4 van bijlage IV."

(5) Aan artikel 45 worden de volgende leden toegevoegd:

"6. De in de artikelen 33 bis en 33 quinquies bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie verleend voor een termijn van vijf jaar, met ingang van [*de datum van inwerkingtreding van deze verordening* – OPOCE voegt de exacte datum in]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend verlengd met termijnen van dezelfde duur, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

7. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikelen 33 bis en 33 quinquies bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

8. Een overeenkomstig de artikelen 33 bis en 33 quinquies vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee weken na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee weken verlengd. De gedelegeerde handeling is van toepassing voor een periode van maximaal twee jaar."

(6) Aan deze verordening worden de nieuwe bijlagen III en IV toegevoegd, zoals vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

*Voor het Europees Parlement
De voorzitter*

*Voor de Raad
De voorzitter*